

ὁ τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ αἰρεόμενος 207 ἡδονὴν . . . τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ αἰρεῖσθαι χρεών. || Ἐκλέγομαι, be elected, Δημόκριτος 265.6 οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἡρέθη.

αἰρετός. Ἄξιος ἐπιλογῆς, worthy of being chosen, Δημόκριτος 251 ἡ ἐν δημοκρατίῃ πενίη . . . αἰρετωτέρη.

αἶσα 1. Μερίδιο, share, Παρμενίδης 12.2 μετὰ δὲ φλογὸς ἵεται αἶσα Ἐμπεδοκλῆς 62.5 ἀμφοτέρων ὕδατος τε καὶ εἶδεος αἶσαν ἔχοντες 110.10 νόματος αἶσαν. Πρβλ. μοῖρα 2. Ἡ μοῖρα/τὸ πεπρωμένο, lot/fate, Ἐμπεδοκλῆς 26.2 ἐν μέρει αἶσῃς.

αἰσθάνεσθαι. Αἰσθάνομαι/συλλαμβάνω μὲ τὶς αἰσθήσεις, sense/perceive, Ἀλκμαίων 1 α ἄνθρωπον τῶν ἄλλων διαφέρειν ὅτι μόνον ξυνίησι, τὰ δ' ἄλλα αἰσθάνεται μὲν, οὐ ξυνίησι δὲ Δημόκριτος 11.7 ἐν τῇ ψαύσει αἰσθάνεσθαι. Πρβλ. ὁρᾶν, ἀκούειν, ὁδμᾶσθαι, γεύεσθαι, ψαῦσις.

αἰσθησις (τύπ. αἰσθασις). Αἰσθητηριακὴ ἀντίληψη/αἰσθησις, perception by the senses/sensation, Φιλόλαος 11.12 νῦν δὲ οὗτος (sc. ὁ ἀριθμὸς) κατὰν ψυχὰν ἀρμόζων αἰσθήσει πάντα γνωστὰ . . . ἀπεργάζεται 13.2 κεφαλὰ μὲν νόον, καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθήσιος Δημόκριτος 5 f (τίτλ.) Περὶ αἰσθησίων Ἀρχύτας 1.24 τὰ μὲν οὖν ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἰσθασιν. Πρβλ. ὄψις, ἀκοή, ὁδμή, γεῦσις, ψαῦσις, ἀφή.

αἰσιμος (ἀντίθ. ἀναίσιμος). Ἀνάλογος (σὲ ποσότητα), equal in quantity, Ἐμπεδοκλῆς 100.15 πνεύματος ἐλλείποντος ἐσέρχεται αἰσιμον ὕδωρ 100.21 πνεύματος ἐμπίπτοντος ὑπεκθέει αἰσιμον ὕδωρ.

αἰσσεσθαι. Ξεπετάγομαι/ξεφυτρώνω, spring up, Ἐμπεδοκλῆς 29.1 καὶ 134.2 οὐ γὰρ ἀπὸ νότοιο δύο κλάδοι αἰσσονται. Πρβλ. καταἰσσεσθαι.

Αἰσχροῦ (ἀντίθ. Καλλιστώ). Ἡ Ἀσχημη (προσωπ.), the Ugly (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 122.3 ἔνθ' ἦσαν . . . Καλλιστῷ τ' Αἰσχρῇ τε.

αἰσχροῦς (ἀντίθ. καλός). Κακός/ἐπονείδιστος, base/shameful, Δημόκριτος 43 μεταμέλεια ἐπ' αἰσχροῖσιν ἔργμασι 53 a πολλοὶ δρῶντες τὰ αἰσχίστα λόγους ἀρίστους ἀσκέουσιν 84 τὸν αἰσχροῦ ἔρδοντα 182 τὰ δ' αἰσχροῦ ἄνευ πόνων αὐτόματα καρποῦται. || **αἰσχροῦν** (ἐστίν). Δημόκριτος 80 αἰσχροῦν τὰ ὀθνεῖα πολυπραγμονέοντα ἀγνοεῖν τὰ οἰκήϊα. Πρβλ. κακός, φαῦλος, πονηρός.

αἰσχύνεσθαι. Ντρέπομαι, feel ashamed, Δημόκριτος 84 ἐωντὸν πρῶτον αἰσχύνεσθαι χρεὼν τὸν αἰσχροῦ ἔρδοντα 244 φαῦλον, κἂν μόνος ᾗς, μήτε λέξης μήτ' ἐργάσῃ· μάθε δὲ πολὺ μᾶλλον τῶν ἄλλων σεαυτὸν αἰσχύνεσθαι. Πρβλ. αἰδεῖσθαι.

αἰτέεσθαι. Ζητῶ, ask for, Δημόκριτος 234.2 ὑγιεῖν εὐχῇσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι.

αἰτιᾶσθαι. Ἐνοχοποιῶ/κατηγορῶ, accuse, Δημόκριτος 159.7/8 ὥσπερ ὄργανον τινὸς ἢ σκεύους κακῶς ἔχοντος τὸν χρώμενον ἀφειδῶς αἰτιασάμενος. Πρβλ. αἰτίην ἔχειν.

αἰτίη (συνών. λόγος). Αἰτία/αἵτιο, cause/reason, Δημόκριτος 83 ἀμαρτίης αἰτίη ἢ ἀμαθίη τοῦ κρέσσονος. || **αἰτίαι** (τίτλ.). Ζητήματα, questions/issues, Δημόκριτος 11 b Αἰτίαι οὐράναι 11 c Αἰτίαι ἀέριοι 11 d Αἰτίαι ἐπίπεδοι 11 e Αἰτίαι περὶ πυρὸς καὶ τῶν ἐν πυρὶ 11 f Αἰτίαι περὶ φωνῶν 11 g Αἰτίαι περὶ σπερμάτων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν 11 h Αἰτίαι περὶ ζώων 11 i Αἰτίαι σύμμεικτοι 26 e Αἰτίαι περὶ ἀκαιριῶν καὶ ἐπικαιριῶν. || **αἰτίην** (ἔχειν). Μοῦ ἀποδίδεται/μοῦ καταλογίζεται, I am charged with/it is imputed to me, Ἀνάξαρχος 1.6 αἰτίην ἔχουσι μωρίας. Πρβλ. ἔχειν.

αἶψα. Πάραυτα, at once, Ἐμπεδοκλῆς 35 (14) αἶψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι. Πρβλ. ἄφαρ.

αἰών. Ὁ χρόνος/ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς, time/duration of life, Ἡράκλειτος 52 αἰὼν παῖς ἐστὶ παίζων, πεσσεύων Ἐμπεδοκλῆς 16.2 ἄσπετος αἰὼν 17.11, 26.10 οὐ σφισιν ἔμπεδος αἰὼν

129.6 καί τε δέκ' ἀνθρώπων καὶ τ' εἴκοσιν αἰώνεσσιν. Πρβλ. βίος, ζωή, χρόνος. || δι' αἰῶνος. Σὲ ὅλη τῇ ζωῇ, for a lifetime, Ἐμπεδοκλῆς 110.3 ταῦτά τέ σοι μάλα πάντα δι' αἰῶνος παρέσσονται.

ἀκαιρία (ἀντίθ. ἐπικαιρία). Ἀκατάλληλος χρόνος, inopportune time, Δημόκριτος 26 e (τίτλ.) Αἰτίαι περὶ ἀκαιριῶν καὶ ἐπικαιριῶν.

ἄκαιρος (ἀντίθ. καίριος). Ἀκαιρος, inopportune, Δημόκριτος 71 ἡδοναὶ ἄκαιροὶ τίκτουσιν ἀηδίας.

ἀκαλλώπιστος. Ἀκαλλώπιστος, unadorned, Ἡράκλειτος 92 ἀκαλλώπιστα . . . φθεγγομένη.

ἀκάματος. Ἀκάματος/ἀκούραστος, indefatigable, Ἐμπεδοκλῆς 111.3 ἀκαμάτων ἀνέμων μένος.

ἄκανθα (νωτιαία). Σπονδυλική στήλη, spine/backbone, Διογένης 6.3 παρὰ τὴν νωτιαίαν ἄκανθαν 6.9 περὶ αὐτὴν τὴν νωτιαίαν ἄκανθαν Δημόκριτος 151 ἐν γὰρ ξυνῶ ἰχθύι ἄκανθαὶ οὐκ ἔνεισιν.

ἀκέεσθαι. Θεραπεύω, heal, Δημόκριτος 31 ἰατρικὴ μὲν γὰρ σώματος νόσους ἀκέεταί. Πρβλ. ἀκεστική, ἄκος.

ἀκεστική. Ἡ τέχνη ἐπιδιόρθωσης ἐνδυμάτων, the art of mending, Δημόκριτος 154 ἐν ὑφαντικῇ καὶ ἀκεστικῇ. Πρβλ. ἀκέεσθαι.

ἀκήδεια. Ἀδιαφορία, indifference/negligence, Ἐμπεδοκλῆς 136.2 ἀλλήλους δάπτοντες ἀκηδεΐησι νόοιο. Πρβλ. μέριμνα.

ἀκίνητος. Ἀκίνητος/μὴ ὑποκείμενος σὲ κίνηση, immobile/immovable, Παρμενίδης 8.26 ἀκίνητον (sc. τὸ εἶν) μεγάλων ἐν πείρασι δεσμῶν ἔστιν 8.38 τό γε Μοῖρ' ἐπέδησεν οὐλον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι Ἐμπεδοκλῆς 17.13, 26.12 ταύτῃ δ' αἰὲν ἔασιν ἀκίνητοὶ κατὰ κύκλον. Πρβλ. στάσιμος, κίνησις.

ἀκμή (συνών. ἄκρα, ἄνθος). Ἀκμή, acme, Ἐμπεδοκλῆς 20 βίου θαλέθοντος ἐν ἀκμῇ. Πρβλ. ἄκρα, ἄνθος.

ἀκοή (τύπ. ἀκουή, ἀκοά) 1. Ἡ ἀκοή (ὡς αἴσθησις), hearing (as a sense), Ἡράκλειτος 55 ὅσων ὄψις ἀκοή μάθησις, ταῦτα ἐγὼ προτιμέω Δημόκριτος 11.3 σκοτίης (sc. γνώμης) μὲν τάδε σύμπαντα, ὄψις, ἀκοή, ὁδμή, γεῦσις, ψαῦσις Ἀρχύτας 1.22 οὐ γὰρ παραδύεσθαι ἐς τὰν ἀκοὰν ἀμῖν τὼς μεγάλως τῶν ψόφων 2. Τὸ ἀκουστικὸν αἴσθημα, sense of hearing, Παρμενίδης 7.4 ἄσκοπον ὄμμα καὶ ἠχήεσαν ἀκοὴν Ἐμπεδοκλῆς 3.10-11 μήτε τιν' ὄψιν ἔχων πίστει πλέον ἢ κατ' ἀκοὴν ἢ ἀκοήν ἐρίδουπον ὑπὲρ τρανώματα γλώσσης.

ἄκος. Φάρμακο, remedy, Ἡράκλειτος 68 ἄκεα. Πρβλ. ἄκαρ, φάρμακον.

ἀκούειν. Ἀκούω, hear/listen, Ξενοφάνης 24 οὐλος δέ τ' ἀκούει Ἡράκλειτος 1.3 τοῦ δὲ λόγου τοῦδ' ἐόντος αἰεὶ ἀξύνετοι γίνονται ἄνθρωποι καὶ πρόσθεν ἢ ἀκοῦσαι καὶ ἀκούσαντες 34 ἀξύνετοι ἀκούσαντες κωφοῖσιν εἰκόασιν 50 οὐκ ἐμοῦ, ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας 108 ὁκόσων λόγους ἤκουσα, οὐδεὶς ἀφικνεῖται Παρμενίδης 2.1 κόμισαι δὲ σὺ μῦθον ἀκούσας 8.52 κόσμον ἐμῶν ἐπέων ἀπατηλὸν ἀκούων Μέλισσος 8.9/12 ὁρῶμεν καὶ ἀκούομεν ... ὁρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ συνιέναι Ἐμπεδοκλῆς 3.4 ὧν θέμις ἐστὶν ἐφημερίοισιν ἀκούειν 6.1 τέσσαρα γὰρ πάντων ῥιζώματα πρῶτον ἄκουε 17.26 σὺ δ' ἄκουε λόγου στόλον οὐκ ἀπατηλὸν 23.11 θεοῦ πάρα μῦθον ἀκούσας Διογένης 5.23 καὶ ζῆ καὶ ὁρᾶ καὶ ἀκούει Δημόκριτος 11.6 μήτε ὁρῆν ἐπ' ἔλαττον μήτε ἀκούειν 86 πλεονεξίῃ τὸ πάντα λέγειν, μηδὲν δὲ ἐθέλειν ἀκούειν Ἀρχύτας 1.40 μέγα μὲν πόρσωθέν κ' ἀκούσαιμες. Πρβλ. ὁρᾶν, αἰσθάνεσθαι. || **ἀκούειν** (πρὸς τινος). Χαρακτηρίζομαι, be considered, Ἡράκλειτος 79 ἀνὴρ νήπιος ἢ κούσε πρὸς δαίμονος ὅκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρός. || **κακῶς ἀκούειν**. Κακολογοῦμαι, be defamed, Δημόκριτος 253.4-6 κακῶς ἀκούειν γίγνεται ... κίνδυνος κακῶς ἀκούειν 265.5 κακῶς ἀκούειν καὶ πάσχειν.

